

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/88/2018
Identifikačné číslo spisu: 1312208608
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1312208608.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: MAX-beton, s.r.o., so sídlom Cesta na Klanec 63/A, Bratislava, IČO: 36 751 367, zastúpeného advokátskou kanceláriou Consilior Iuris, s.r.o., so sídlom Radlinského 51, Bratislava, proti žalovanému: PODLAHY RK, s.r.o., so sídlom Rybníčná 40, Bratislava, IČO: 36 417 475, zastúpeného BUKNA, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Jánoškova 1545, Dolný Kubín, IČO: 36 865 044, o zaplatenie 22 133,40 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 29Cb/116/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. mája 2018, č. k. 1Cob/220/2017-781, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 24. mája 2018, č. k. 1Cob/220/2017-781 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 10. mája 2017, č. k. 29Cb/116/2012-688, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny za dodaný tovar a uplatnenie nárokov z väd tovaru zo strany žalovaného. Prvoradou úlohou súdu prvej inštancie bolo v zmysle záverov odvolacieho súdu vyslovených v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení zistiť obsah uzavretej kúpnej zmluvy, a teda či si žalovaný objednal betón s prísadou na báze SNF. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku dospel k záveru, že písomná objednávka žalovaného z 2. decembra 2011 môže slúžiť ako dôkazný prostriedok preukazujúci požiadavku žalovaného na dodanie betónu s prísadou na báze SNF, s čím sa stotožnil aj krajský súd, pričom dodal, že na tento záver nemá vplyv ani skutočnosť, že samotná kúpna zmluva bola uzavretá až dodaním betónu. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že aj dodatočné podpísanie objednávky žalobcom predstavuje jeho súhlas s tým, čo požadoval žalovaný, t. j. dodanie betónu s plastifikátorom na báze SNF. Krajský súd pritom zvýraznil, že žalovaný nemohol ani pri vynaložení odbornej starostlivosti pri preberaní betónu zistiť, či žalobca dodal skutočne požadovaný betón, nakoľko z dodacích listov síce

vyplývalo, že dodal betón s plastifikátorom Pozzolith 90, avšak z tohto označenia nebolo možné zistiť bázu použitého plastifikátora, a to či to bola báza SNF, alebo báza LS. Odvolací súd ďalej skonštatoval, že žalobcom dodaný betón nebol priamou a výlučnou príčinou odlupovania podlahy, avšak ak by žalobca dodal betón na požadovanej báze, nemuseli by vady na podlahe vzniknúť, a zároveň, ak by mal žalovaný vedomosť o báze dotknutej prímеси, mohol tomu prispôbiť technologický postup.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 17. septembra 2018 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania mala byť podľa dovolateľa daná podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ C. s. p.

2.1. Podľa dovolateľa je rozhodnutie odvolacieho súdu prekvapivé a arbitrárne, keďže za nezmeneného skutkového stavu a vykonaného dokazovania krajský súd diametrálne zmenil svoj právny názor na vec a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie bez toho, aby zmenu svojho názoru akokoľvek odôvodnil. Preto je rozhodnutie odvolacieho súdu nepreskúmateľné. Žalobca zastával názor, že súd prvej inštancie nerešpektoval závery odvolacieho súdu vyjadrené v jeho uznesení z 22. septembra 2016, č. k. 1Cob/215/2015-569 a rozhodol rovnakým spôsobom s rovnakým odôvodnením.

2.2. Žalobca taktiež v dovolaní nesúhlasil s vyhodnotením skutkového stavu na základe vykonaného dokazovania, najmä pokiaľ išlo o špecifikáciu betónu v objednávke z 2. decembra 2011. Rovnako podľa jeho názoru konajúce nesprávne vyhodnotili a posúdili skutkový stav, pokiaľ ide o vznik väd na dodanom tovare - ktoré sa mali premietnuť do väd diela zhotovovaného žalovaným (t. j. podlaha) - a zodpovednosť žalobcu za tieto vady, keďže z vykonaného dokazovania podľa jeho názoru vyplynulo, že použitie prísady betónu na báze lignosulfonátu nebolo priamou príčinou vzniku väd na zhotovenej podlahe. Dodaný betón bol vhodný na uskutočnenie diela žalovaným.

2.3. Záverom dovolateľ vytkol konajúcim súdom, že mali skúmať, či a v akom rozsahu je dodaný betón (resp. z neho zhotovená podlaha) funkčný a aký vplyv majú prejavované vady na dielo ako celok. Taktiež mali skúmať rozsah zodpovednosti žalobcu a žalovaného na týchto vadách, nakoľko vznik väd bol determinovaný viacerými faktormi, a nielen prísadou betónu. Pritom skonštatoval, že súd prvej inštancie a aj odvolací súd nesprávne posúdili aj otázku včasnosti uplatnenia práv z väd tovaru, keďže žalovaný ako odborne zdatná osoba musel poznať prísadu použitú žalobcom, a mohol a mal vedieť, že sa jednalo o prísadu na báze lignosulfátu.

3. Žalovaný vo vyjadrení z 26. novembra 2018 navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že zo strany súdov nižšej inštancie nedošlo k žiadnemu pochybeniu, ktoré by mohlo zasiahnuť do práva žalobcu na spravodlivý proces. Konajúce súdy neposudzovali opodstatnenosť výšky zľavy z ceny diela, keďže žalobca túto skutočnosť nikdy nenamietal. O porušenie práva na súdnu ochranu podľa žalovaného nejde vtedy, ak súd vyhodnotí vykonané dôkazy inak, ako sa toho domáhala strana sporu. Záverom žalovaný doplnil, že pokiaľ ide o tvrdenú prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ C. s. p., žalobca sa na predmetné ustanovenia odvolával iba čisto formálne (uviedol ich len „do počtu“), keďže nepreukázal existenciu žiadnych právnych otázok a ani žiadnu právnu otázku v dovolaní neuviedol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Dovolací súd pri svojom rozhodovaní posudzoval prípustnosť podaného dovolania iba podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a nie aj podľa dovolateľom označených ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ C. s. p.

5.1. Na odôvodnenie tohto záveru dovolací súd uvádza, že pri rozhodovaní o dovolaní je viazaný dovolacími dôvodmi tak, ako ich uviedla strana sporu (§ 440 C. s. p.). Dovolateľ vo svojom dovolaní

uplatnil iba dovolací dôvod podľa ustanovenia § 431 C. s. p. (ako to výslovne uviedol žalobca na strane 6 dovolania), v zmysle ktorého namietal existenciu vady zmätočnosti, ktorá mala založiť prípustnosť podaného dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. (nesprávne právne posúdenie veci), ktorým možno odôvodniť dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p., žalobca v dovolaní neuplatnil a ani vymedzenie dovolacieho dôvodu nezodpovedá zneniu § 432 ods. 2 C. s. p. Samotné „pro forma“ uvedenie dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, alebo písm. b/, resp. písm. c/ C. s. p. zo strany dovolateľa bez súčasného uplatnenia zodpovedajúceho dovolacieho dôvodu a bez uvedenia zákonom vyžadovanej dovolacej argumentácie na jeho odôvodnenie (§ 432 ods. 2 C. s. p.) nie je spôsobilé vyvolať meritórny dovolací prieskum aj z hľadiska prípadnej prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p.. Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že aj z obsahu dovolania (podľa § 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C. s. p.) vyplýva, že celá dovolacia argumentácia žalobcu smeruje k odôvodneniu vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

6. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6.1. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

6.2. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

6.3. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

6.4. Dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. v podobe namietanej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

7. Vo vzťahu k namietanej prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa mal podľa názoru dovolateľa odkloniť od svojho názoru vysloveného v skoršom uznesení z 22. septembra 2016, č. k. 1Cob/215/2015- 569, ktorým bol zrušený v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie, dovolací súd uvádza, že táto námietka nemôže obstať. Odvolací súd považoval predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie za nepreskúmateľný (bod 39 odôvodnenia zrušujúceho uznesenia) a zároveň uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie, pokiaľ ide o obsah žalovaným objednaného tovaru, a v prípade ak žalovaný svoje tvrdenia kvalifikovaným spôsobom nepreukáže, bude nutné vyhodnotiť žalobcom dodaný tovar v zmysle ustanovenia § 420 ods. 2 Obchodného zákonníka (a skúmať, či žalobca dodal betón v súlade so zákonom), a ak žalobca neporušil žiadnu právnu povinnosť, bude potrebné skúmať včasnosť uplatnenia práv z väd tovaru a ich opodstatnenosť (bod 43 odôvodnenia zrušujúceho uznesenia).

7.1. Z obsahu súdneho spisu je zjavné, že súd prvej inštancie v ďalšom priebehu konania doplnil

dokazovanie v naznačenom smere, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil a z vyhodnotenia vykonaných dôkazov prijal právne závery vedúce k zamietnutiu žaloby a s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd.

7.2. Skutočnosť, že odvolací súd (a aj súd prvej inštancie) nerozhodol podľa predstáv dovolateľa - ktorý si závery odvolacieho súdu vyslovené v jeho predchádzajúcom zrušujúcom uznesení interpretoval spôsobom, aký mu subjektívne vyhovoval, a nezohľadnil skutočnosti, ktoré odvolací súd uložil skúmať súdu prvej inštancie - nie spôsobilá založiť záver o existencii ním tvrdenej vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

7.3. Na zdôraznenie uvedeného dovolací súd dáva žalobcovi do pozornosti, že súčasťou práva na súdu ochranu, resp. práva na spravodlivý súdny proces nie je, aby súdy prebrali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré predkladá strana sporu (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), a že právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

8. Pokiaľ žalobca namietal arbitrárnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, pre vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade so zákonom (viď bod 6.4. vyššie) nepostačuje všeobecné tvrdenie dovolateľa o arbitrárnosti (prípadne nepreskúmateľnosti) napadnutého rozhodnutia. Žalobca v dovolaní neuviedol, realizáciu akých konkrétnych procesných práv mal odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia znemožniť žalovanému v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací dôvod v tejto časti nie je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. a predmetnú námietku tak nemožno podrobiť dovolaciemu prieskumu.

9. Obsah dovolacích námietok žalobcu tvoril najmä jeho nesúhlas s nesprávnym vyhodnotením skutkového stavu a s rozsahom vykonaného dokazovania.

9.1. Dovolací súd konštatuje, že prípadné nedostatky pri zisťovaní skutkového stavu, alebo nesprávne prijaté skutkové závery zo strany konajúcich súdov, nie je možné podrobiť dovolaciemu prieskumu. V tejto súvislosti opätovne pripomína (rovnako aj 3Obdo/52/2017, 3Obdo/40/2017, 3Obdo/17/2018 a 3Obdo/18/2018), že nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Táto dovolacia námietka tak nemôže predstavovať namietanú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

10. V dovolaní žalobca pri vymedzení uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 431 C. s. p. všeobecným spôsobom uviedol, že súdy sa dopustili nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom v dovolaní okrem uvedeného tvrdenia nepredložil žiadnu právnu argumentáciu, ktorá by bola spôsobilá spochybniť správnosť záverov súdov nižšej inštancie.

10.1. Nesprávne právne posúdenie ako dovolací dôvod upravený v ustanovení § 432 C. s. p. (ktorý však žalobca vo svojom dovolaní neuplatnil - k tomu viď bod 5.1. vyššie) predstavuje relevantný spôsob vymedzenia dovolania prípustného podľa § 421 C. s. p., nesprávnym právnym posúdením vecí však nemožno odôvodniť dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. Nesprávne právne posúdenie nezakladá vadu zmätočnosti (viď R 24/2017). Preto dovolací súd konštatuje, že ani v tejto časti dovolací dôvod odôvodnený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p., a z tohto dôvodu nie je možné predmetnú dovoláciu námietku podrobiť meritórnemu dovolaciemu prieskumu.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené (viď bod 7 vyššie) dovolací súd konštatuje, že v časti, v ktorej bol dovolateľom tvrdený dovolací dôvod vymedzený podľa § 431 ods. 2 C. s. p., nebolo konanie na odvolacom súde postihnuté vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods.

3 druhá veta C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.